

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

mand skal bestaa af et nærmere fastsat Antal Medlemmer, omfattende Repræsentanter for Rederne, de søfarende samt private Institutioner, der arbejder for Søfolks Velfærd. Man har ikke fundet det praktisk i selve Loven nærmere at fastsætte Antallet af Medlemmer, idet man saa vidt muligt vil lade alle interesserede Organisationer og Foreninger faa Adgang til at blive repræsenteret i Raadet.

Reglerne for Finansieringen af Velfærdsraadets Arbejde findes i Lovforslagets § 3. Man har paa Grundlag af Antallet af beskæftigede Søfolk i 1946 anslaaet, at den foreslaaede Afgift skulde indbringe ca. 280 000 Kr. aarlig, hvoraf Staten skal afholde Halvdelen. Jeg vil gerne i denne Forbindelse understrege, at det, naar der ikke som i Norge tilvejebringes en egentlig Grundfond for Raadet, kan være nødvendigt til Løsning af større Opgaver at opnaa særlige Bevillinger fra Statens Side, enten som direkte Tilskud eller i Form af Laan paa billige Vilkaar.

I § 5 er det foreslaaet, at Loven, der ikke gælder for Færøerne, skal træde i Kraft straks, dog saaledes at Beregningen af den i § 3 omhandlede Afgift sker fra den 1. Juli 1948 at regne.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilde mig at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Erik Jacobsen: Det foreliggende Lovforslag er blevet til paa Grundlag af de Overvejelser, som et nedsat Udvalg angaaende Søfolks Velfærd under Ophold i Havn har foretaget. Udvalget har bestaaet af saa afgjort kyndige Repræsentanter paa det sømandsmæssige Omraade, at der alene af den Aarsag kan siges god for selve Lovforslaget. Dettes væsentlige Indhold gaar ud paa for det første at bemyndige Ministeren for Handel, Industri og Søfart til at nedsætte et Velfærdsraad for Handelsflaaden med den Opgave at varetage og fremme saadanne Foranstaltninger i Ind- og Udland vedrørende søfarendes Velfærd under Ophold i Havn, som maatte skønnes formaalstjenlige og ønskelige, og for det andet til Bestridelse af Udgifterne ved Velfærdsraadets Virksomhed at tilvejebringe de fornødne Midler ved en Afgift, der er fastsat til at udgøre 8 Øre pr. Dag for hver Mand, der er forhyret i dansk Handelsfartøj.

Den højtærede Minister har i sin Forelæggelsestale nærmere redegjort for, hvorledes og i hvilket Omfang disse Midler skal

tilvejebringes, og vi har hørt, at der aarligt, regnet efter Antallet af beskæftigede Søfolk i 1946, skulde kunne indgaa til dette Formaal et Beløb paa ca. 280 000 Kr., hvoraf Staten skal yde de 140 000 Kr. Det synes unægtelig at være et meget ringe Beløb, i Særdeleshed i Starten, og nogen større Opgave kan næppe løses ved Hjælp af dette Beløb alene. Det oplyses da ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der, saaledes som den højtærede Minister ogsaa lige har nævnt, i Norge er oprettet en særlig Velfærdsfond med en Grundkapital paa 10 Mill. Kr., og at der i Sverige er afgivet en Betænkning, hvori der foreslaas Oprettelsen af en Fond paa 8 Mill. Kr. til Anvendelse for Velfærdsarbejde inden for et Tidsrum af 5 Aar. Selv om disse Millioner er tilvejebragt ved Hjælp af Midler, opsparet under Krigen, vil det dog sige, at man for Norges og Sveriges Vedkommende langt hurtigere vil kunne yde en effektiv Indsats med Hensyn til Søfolkens Velfærd, end Tilfældet er for Danmarks Vedkommende, der i Almindelighed kun kan regne med de Beløb, som Bidragspligten indbringer. Af Udtalelser under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting, som jeg ogsaa har faaet bekræftet nu i den højtærede Ministers Forelæggelsestale, har jeg dog faaet det Indtryk, at hvis der bliver Tale om større Eengangsudgifter ved Arrangementer, der er forbundet med særlig store Omkostninger — eksempelvis har været nævnt Opførelsen af et Sømandshjem i Antwerpen —, maa nødvendige Midler dertil fremskaffes ad anden Vej, hvilket formentlig vil betyde yderligere Tilskud fra Staten i paakommende Tilfælde.

Medens der fra privat Side er gjort et anerkendelsesværdigt Arbejde for de søfarende i Hjemlandet og i en Række større Havnebyer i Udlandet, har det hidtil manglet paa Interesse fra Staten og Myndighederne for, hvorledes den søfarendes Liv formede sig, naar Skibet tørnede Kajen i danske eller fremmede Havne. Der skulde to Verdenskrige til for at vække Interesse fra den Side for vore Søfolk og deres Velfærd, men nu er det altsaa sket, og det har fundet Udtryk i flere til Gavn for de søfarende gennemførte Love, der indebærer Nationens Tak til Søens Mænd for deres Indsats under den store Krig. Det foreliggende Forslag til Lov om Velfærdsforanstaltninger for søfarende er et Led i denne Række af Love og maa anerkendes som Udtryk for fælles Vilje til at gøre Livet mere indholdsrigt for Søfolkene under deres Ophold i Land. Da Lovforslaget er en Følge af en inter-